

at hvis der skal blive nogen egentlig Fremgang i Grønland, maa der finde en Adskillelse Sted mellem Handel og Administration, og at det, saa snart vi ere begyndte at reformere de grønlandske Forhold, vil vise sig, at dette er en Nødvendighed, derom er jeg overbevist. Ligeledes slutter jeg mig varmt til den Udtalelse, der faldt fra den ærede Ordfører om det ønskelige i, at de Forhandlinger, her ere førte, maa blive offentliggjorte i det grønlandske Blad, som nu ikke benyttes paa en Maade, der er til Nytte for Grønlænderne, men som burde benyttes saaledes, saa meget mere som Grønlænderne selv betale Bladets Udgivelse. Derfor burde de Forhandlinger, som tidligere have været førte, som ogsaa Forhandlingerne vedrørende dette Forslag og de dertil knyttede Ændringsforslag, offentliggøres, saaledes at Grønlænderne bleve bekendte med, at vi i Moderlandet nære en virkelig varm Interesse for deres Forhold.

Knudsen: Den ærede Ordfører udtalte, at hele Udvalget havde været enig om at anbefale dette Lovforslag til Fremme saa snart som muligt, og denne Udtalelse kan jeg ganske slutte mig til. Ogsaa jeg ønsker dette Lovforslag fremmet, og min Hovedbetragtning er da den, at der herved gøres et Skridt frem til, at Grønlænderne med Tiden kunne komme til at bestyre deres egne Forhold. Dette Lovforslag tager jo Sigte paa Ordningen af Kirke- og Skolevæsenet der oppe, men som ogsaa bemærket af den ærede Ordfører, vil der antagelig ret snart kunne komme til at foreligge videregaaende Forslag i Retning af at udvikle Grønlandernes Selvstændighed.

Jeg kan saa meget mere slutte mig til Forslaget, som det i Udvalget er undergaaet forskellige Ændringer, hvoraf jeg sætter særlig Pris paa en Del. Jeg skal saaledes nævne den Ændring, der er foreslaaet i Lovforslagets § 10, og hvorved der gives de grønlandske Forstandere, altsaa indfødte Grønlandere, der ere valgte til at deltage i Ledelsen af de grønlandske kommunale Anliggender, Adgang til at være med i Skolens Ledelse og i Tilsynet med den. Det er et Fremskridt, som jeg anser for meget betydningsfuldt, idet der

herved er fastslaaet to Ting: For det første gaar man her et Skridt i Retning af at udvikle Grønlænderne til at bestyre deres egne Anliggender, og for det andet et Skridt i Retning af at føre et kommunalt Element, som har nogen Lighed med Skolekommissionerne her i Landet, ind i Ledelsen af Skolen, saaledes at denne ikke udelukkende er under Kirkens Ledelse og Tilsyn. Jeg anser dette for en meget væsentlig Forbedring af Loven og kan ganske slutte mig dertil.

En anden Ændring, som jeg ligeledes glæder mig over er kommen ind, er den til § 7 angaaende Undervisningen ved det grønlandske Seminarium. Der er her stillet et Ændringsforslag af hele Udvalget, gaaende ud paa, at praktisk Erhvervsvirksomhed (Kajakroning, Jagt, Husfid o. l.) skal være lovbehalet Fag ved det grønlandske Seminarium. Jeg glæder mig over dette Ændringsforslag, idet jeg betragter det som en Indrømmelse til de Udtalelser, jeg fremkom med ved 1ste Behandling om, at noget af det væsentligste, som man maatte beskæftige sig med, naar man talte om Undervisningen i Grønland, var netop Erhvervsvirksomheden. Naar det nu bliver indført som lovbehalet Fag ved Seminariet, tager jeg det som en Indrømmelse af, at jeg havde Ret i, at man maa lægge Hovedvægten paa at udvikle Grønlænderne i Retning af at kunne drive deres Erhverv saa godt som muligt.

De Udtalelser, som jeg fremsatte den Gang, toge imidlertid ikke Sigte paa Seminarierne, men paa Børneskolen, og i Overenstemmelse med dem har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag, Nr. 19 til § 11, gaaende ud paa at indføre praktisk Erhvervsvirksomhed som Fag ogsaa i Børneskolen. Jeg har ikke kunnet frafalde den Betragtning, som jeg gjorde gældende den Gang, at det navnlig er ved Børneskolen, man skal fremme denne Undervisning. Jeg anser det ikke for tilstrækkeligt, at Præster og Lærere, som uddannes ved Seminariet, uddannes i praktisk Erhvervsvirksomhed. Meningen dermed maa jo dog aabenbart være, at de skulle føre den Kundskab, de paa den Maade faa til Erhvervsvirksomhed, videre ud til den øvrige Befolkning. Erhvervsvirksomheden for Præster og Lærere er jo ikke Kajakroning,